18/06/2021

Η Μητρόπολη Ζάμπιας για τον θάνατο του Κένεθ Καούντα

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Τρεις ημέρες μετά την εισαγωγή του σε στρατιωτικό νοσοκομείο στη Λουζάκα με πνευμονία, ο Κένεθ Καούντα, ηγέτης του αγώνα για την ανεξαρτησία της Ζάμπιας και πρώτος πρόεδρος της νοτιοαφρικάνικης χώρας, πέθανε σε ηλικία 97 ετών, ανακοίνωσαν οι γιοι του.

«Πέθανε ήσυχα» χθες στις 14:30 (τοπική ώρα· 15:30 ώρα Ελλάδας) στο νοσοκομείο, επιβεβαίωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Σάιμον Μίτι. Οι αρχές κήρυξαν εθνικό πένθος 21 ημερών.

“Αυτή είναι πράγματι μια πολύ θλιβερή μέρα για όλους τους Ζαμπιανούς και όλους όσους νοιάζονται για τη Ζάμπια. Στέλνουμε τα θερμά και ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια του Προέδρου Kenneth Kaunda”, **αναφέρει σε ανάρτησή της η Ιερά Μητρόπολη Ζάμπιας παραθέτοντας και ένα βίντεο με τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρο να είναι μαζί με τον Κένεθ Καούντα.**

https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2021/06/203070016_2578038252498572_5773542853832374039_n-1.mp4

Ποιος ήταν ο Κένεθ Καούντα

Ο Κάουντα, γνωστός απλά ως «ΚΚ» είχε αποκτήσει επίσης το προσωνύμιο «αφρικανός Γκάντι» για την προσήλωσή του σε μη βίαιες μεθόδους πάλης. Οδήγησε το πάλαι ποτέ βρετανικό προτεκτοράτο, γνωστό με την ονομασία Βόρεια Ροδεσία, στην ανεξαρτησία χωρίς αιματοχυσία τον Οκτώβριο του 1964.

Γεννημένος την 28η Απριλίου 1924, το στερνό από τα οκτώ παιδιά της οικογένειάς του, γιος δασκάλας -σπάνιο την εποχή- κι ιεραπόστολου της εκκλησίας της Σκοτίας, που πέθανε όταν ακόμη ήταν οκτώ ετών, εκπαιδευτικός και ο ίδιος, ο Καούντα χαρακτηριζόταν ένας από τους τελευταίους ήρωες των κινημάτων για την ανεξαρτησία των κρατών της Αφρικής.

Επί των ημερών του στην προεδρία η Ζάμπια έγινε μονοκομματικό κράτος, με τον ίδιο να έχει τον απόλυτο έλεγχο. Ασπαζόταν τη σοσιαλιστική ιδεολογία – θεωρείτο για χρόνια προσκείμενος στη Μόσχα – αλλά την αναμίγνυε με χριστιανικές πεποιθήσεις και αφρικανικές παραδοσιακές αξίες, δημιουργώντας ένα ιδιαίτερο πολιτικό δόγμα, που ο ίδιος αποκαλούσε «ουμανισμό».

Είχε επαινεθεί διότι οικοδόμησε σχολεία και νοσοκομεία, πεδία στα οποία η αποικιοκρατική κυβέρνηση ουδέποτε έδωσε σημασία.

Άρχισε την καριέρα του αναλαμβάνοντας οργανωτικός γραμματέας του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου (ANC) της Βόρειας Ροδεσίας. Όμως το 1958 διέρρηξε τη σχέση του με το ANC και ίδρυσε το Αφρικανικό Εθνικό Κογκρέσο της Ζάμπιας (ZANC). Το κόμμα τέθηκε εκτός νόμου από τις αποικιοκρατικές αρχές έναν χρόνο αργότερα και ο Καούντα οδηγήθηκε στη φυλακή για εννέα μήνες. Το ZANC έγινε το Ενωμένο Κόμμα για την Εθνική Ανάπτυξη (UNIP) το 1959. Την επόμενη χρονιά, αφού αποφυλακίστηκε, ο Καούντα εξελέγη πρόεδρός του κι άρχισε

ειρηνική εκστρατεία πολιτικής ανυπακοής, γνωστή με την ονομασία «Τσα-τσα-τσα». Δεινός ρήτορας, εμπνεόταν μεταξύ άλλων από τη φιλοσοφία του Μαχάτμα Γκάντι.

Στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής, μετά την ανεξαρτησία κι αφού εξελέγη θριαμβευτικά πρόεδρος, ο Καούντα βοήθησε άλλα αφρικανικά κινήματα ανεξαρτησίας, ιδίως στη Ζιμπάμπουε και στη Νότια Αφρική – ήταν ορκισμένος εχθρός του καθεστώτος του απαρτχάιντ. Η Λουζάκα ήταν το σπίτι του Νέλσον Μαντέλα τις τρεις δεκαετίες της εξορίας του.

Ο Κένεθ Καούντα είχε επικριθεί για αυταρχισμό από τους αντιπάλους του, καθώς και για τον τρόπο που χειρίστηκε την οικονομία. Απαγόρευσε την αντιπολίτευση το 1973. Αναγκάστηκε όμως να επιτρέψει τον πολυκομματισμό και πάλι το 1991. Την ίδια χρονιά ηττήθηκε από τον Φρέντρικ Τσιλούμπα του Κόμματος για την Πολυκομματική Δημοκρατία (MMD) έπειτα από ιδιαίτερα σκληρή μάχη. Αποδέχθηκε την ήττα ανεμίζοντας το περίφημο λευκό μαντίλι του.

Αργότερα, η κυβέρνηση Τσιλούμπα θα του απαγόρευε τη συμμετοχή στην πολιτική, αναθεωρώντας το Σύνταγμα με φωτογραφικό τρόπο, ώστε όποιος έχει ξένους γονείς να θεωρείται αλλοδαπός και να μην μπορεί να αναλάβει δημόσια αξιώματα. Κατόπιν η κυβέρνηση δοκίμασε να τον απελάσει, διατεινόμενη πως ήταν υπήκοος του Μαλάουι. Το 1997, τον έριξε στη φυλακή την ημέρα των Χριστουγέννων, κατηγορώντας τον πως ενεχόταν σε αποτυχημένο πραξικόπημα. Το 1999, κηρύχθηκε άπατρις από δικαστήριο, αλλά προσέφυγε στο Ανώτατο Δικαστήριο, που τον δικαίωσε την επόμενη χρονιά.

Μετά τον θάνατο ενός από τους γιους του εξαιτίας του συνδρόμου επίκτητης ανοσολογικής ανεπάρκειας, ο Καούντα θα ριχνόταν σε προσωπική σταυροφορία για την εξάλειψη του AIDS. «Αυτή είναι η μεγαλύτερη πρόκληση για την Αφρική. Πολεμήσαμε την αποικιοκρατία. Τώρα πρέπει με τον ίδιο ζήλο να πολεμήσουμε το AIDS που απειλεί να ξεκληρίσει την Αφρική», θα δήλωνε το 2002 στο πρακτορείο ειδήσεων Ρόιτερς.

Είχε εξάλλου προσφέρει τις υπηρεσίες του σε προσπάθειες για την επίλυση κρίσεων σε όλη την ήπειρο – στην Κένυα, στη Ζιμπάμπουε, στο Τόγκο, στο Μπουρούντι...

Σε όλη την Αφρική, δρόμοι, κτίρια, αεροδρόμια φέρουν το όνομά του.

Ακόμη και σε πολύ προχωρημένη ηλικία, ο Κένεθ Καούντα έκανε δημόσιες παρεμβάσεις για να υψώσει τη φωνή του εναντίον της αδικίας, ιδίως εναντίον της καταπίεσης μειονοτικών ομάδων.

Σε μια από τις σπάνιες δημόσιες εμφανίσεις του τα τελευταία χρόνια, τον Σεπτέμβριο του 2019, 95 χρονών πια, ο Κάουντα θα εξεγειρόταν κατά των επιθέσεων εναντίον πολιτών άλλων αφρικανικών κρατών στη Νότια Αφρική.

«Οι αδελφοί μας και οι αδελφές μας στη Νότια Αφρική πρέπει να θυμούνται: οι ίδιοι άνθρωποι που υφίστανται τόσο απάνθρωπη μεταχείριση είναι αυτοί που ήταν σύντροφοί τους στα όπλα στον αγώνα εναντίον του βάρβαρου καθεστώτος του απαρτχάιντ», θα υπογράμμιζε.

Τη «βαθιά θλίψη του» για τον θάνατο του πρώην προέδρου της Ζάμπιας εξέφρασε ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, ο Αντόνιο Γκουτέρες, εκφράζοντας συλλυπητήρια «στην οικογένειά του, στην κυβέρνηση και στον λαό της Ζάμπιας».

Ο πρωθυπουργός της Βρετανίας Μπόρις Τζόνσον επίσης εξέφρασε τα συλλυπητήριά του στον λαό της Ζάμπιας και τη «λύπη του» για τον θάνατο του πρώην προέδρου.

Ο Τάμπο Μπέκι, υμνώντας τον εκλιπόντα, «άνθρωπο του λαού», έκρινε πως «χάσαμε έναν γίγαντα του αγώνα για την απελευθέρωση της Νότιας Αφρικής και της ηπείρου ολόκληρης».

Για την Αφρικανική Ένωση, η ήπειρος «έχασε έναν από τους καλύτερούς της γιους».

Η κατάστασή της υγείας του Κένεθ Καούντα είχε χειροτερέψει αφότου η σύζυγός του, η Μπέτι, με την οποία απέκτησαν εννιά παιδιά, απεβίωσε τον Σεπτέμβριο του 2012.